

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Б., 10.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20211210201697 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Т. Т. Т. в качеството му на управител на „РИА СТРОЙ“ ООД с ЕИК 101683589 с адрес гр. Б., ул. „Трети март“ № 50, против Наказателно постановление № 608835-F622549/29.10.2021г., издадено от К. Д. Ян. – директор офис Б. при ТД на НАП София, с което на жалбоподателя на основание чл.264, ал.1 ЗКПО е наложена "глоба" в размер на 200лв. /двеста лева/ за нарушение на чл.92, ал.2 ЗКПО.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление. Сочи се, че поради изтичане на електронния подпис на упълномощеното да подава ГДД лице, същото е преупълномощено на 28.07.2021г. и ГДД е подадена на 30.07.2021г. Изтъква се, че АУАН е съставен в отсъствието на наказаното лице.

Навежда се маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призовано, се явява лично и поддържа депозираната жалба.

Въззиваемата страна, редовно призована се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да потвърди атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Счита, че събраните по делото доказателства установявали извършването от жалбоподателя на санкционираното с НП нарушение. Акцентира на подаването на ГДД за 2020г. едва след получената от органите по приходите покана, като управителят на дружеството е трябвало да следи за извършването на счетоводното обслужване съобразно законодателството на РБългария.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Свидетелката Т.Г. е служител на ТД на НАП София, офис Б., като в изпълнение на служебните си задължения същата извършила проверка за извършени нарушения във връзка с подаването на ГДД по чл.92 ЗКПО.

При извършена в информационната система на НАП проверка Г. установила, че Т. Т. с ЕГН *****, като управител на „РИА СТРОЙ“ ООД с ЕИК 101683589 е допуснал нарушение на чл. 261, ал. 1 ЗКПО, като не е подал в ТД на НАП София, годишна

данъчна декларация по чл.92, ал. 1 ЗКПО, за дължимия се от дружеството корпоративен данък за 2020г., в установения с разпоредбата на чл. 92, ал. 2 ЗКПО срок до 30.06.2021г.

Предвид горното Г. приела, че на 01.07.2021г. жалбоподателят е извършил нарушение на чл.92, ал.2 вр. чл.264, ал.1 ЗКПО.

Свидетелката Г. изпратила до жалбоподателя покана с изх.№5459/26.07.2021г., в която му указала задължението да подаде ГДД по чл.92, ал.1 ЗКПО за 2020г., като същият бил поканен да се яви в ТД на НАП офис Б. в 7-дневен срок от получаването на поканата за съставяне на АУАН за установено нарушение на чл.92, ал. 1 ЗКПО. Разяснено е, че при неявяването му, на основание чл.40, ал.2 ЗАНН, актът ще бъде съставен в негово отсъствие. Поканата е връчена на жалбоподателя по електронен път чрез активиране на електронна препратка на посочен от жалбоподателя адрес за кореспонденция на 28.07.2021г.

В определения с поканата 7-дневен срок в ТД на НАП София, офис Б. не се явил жалбоподателят или надлежно упълномощен от него представител, поради което на 09.08.2021г. в присъствието на свидетелите В.К. и Цв. Т., свидетелката Г. съставила срещу жалбоподателя АУАН F622549.

Актът бил връчен на жалбоподателя на 29.09.2021г, който го подписал без да обективира възражения.

В предвидения с чл.44, ал.1 ЗАНН срок жалбоподателят депозирал пред наказващия орган писмени възражения.

Въз основа на АУАН F622549/09.08.2021г. при идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация директорът на офис Б. при ТД на НАП София издал обжалваното НП, което е връчено на жалбоподателя на 11.11.2021г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели Т.Г. и Ц.Т. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните административни услуги, предоставени от НАП с КЕП на упълномощено лице с вх. №0100И0260483/28.07.2021 г.; Заявление за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните административни услуги, предоставени от НАП с КЕП на упълномощено лице с вх. №0100И0169169/28.03.2028 г., АУАН №F622549/09.08.2021 г.; Покана от ТД на НАП, офис Б. с №ОпАУАН 5459/26.07.2021 г.; Удостоверение за извършено електронно връчване по електронен път от 28.07.2021 г.; Покана от ТД на НАП, офис Б. с изх. №АУАН 6225/31.08.2021 г.; Годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с вх. №0100И0483019/30.07.2021 г.; Възражение от Т.Т. от 30.09.2021 г.; Справка за подадени годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО; Заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели Г. и Т., тъй като те са логични, последователни и се подкрепят от приложените по делото писмените доказателства. Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които не се опровергават от доказателствената съвкупност по делото.

Обстоятелствата по извършената проверка и направените при нея констатации относно факта и момента на подаване на годишната данъчна декларация на „РИА СТРОЙ“ ООД с ЕИК 101683589 за доход за предходната финансова 2020 г., се изясняват посредством показанията на посочените свидетели и приложеното по делото заверено копие на декларация вх. № 0100И0483019/30.07.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване по чл. 59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 11.11.2021г., а жалбата е от 17.11.2021г.), и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административно-

наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от инспектор по приходите, съгл. чл. 278, ал.1, пр.1 ЗКПО вр. чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП, а видно от т.2.1. от приложената заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г, атакуваното НП е издадено от орган, надлежно упълномощен от ръководителя на НАП съгл. чл. 278, ал.1, предл.2 ЗКПО и т.1.2. от същата заповед.

На следващо място, същите са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал.3 ЗАНН.

Налице е и редовна процедура по съставянето и връчването им и съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и неговата правна квалификация. АУАН съставен по предвидения в чл.40, ал.2 ЗАНН ред, като е връчен на жалбоподателя.

С оглед характера на нарушението, а именно осъществено чрез бездействие - неизпълнение на регламентираното в закона задължение в рамките на определения за това срок, същото следва да се счита за извършено в деня, следващ изтичането на срока по чл. 92, ал. 1 ЗКПО - в случая на 01.07.2021г., което е и посочената в АУАН и НП дата на нарушението.

Релевантните за обективната съставомерност на нарушението признаци са описани по ясен и конкретен начин, като дадената правна квалификация съответства на словесното описание. Предвид това съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

Според разпоредбата на чл. 92, ал.1 ЗКПО данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък, като съгласно ал.2 декларацията следва да се подаде в срок от 1 март до 30 юни на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Санкционната разпоредба на чл. 264, ал.1 ЗКПО от своя страна предвижда, че представляващият данъчно задълженото лице, включително лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, синдик или представляващ място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с имуществена санкция или с глоба в размер от 200 до 1000 лв.

По делото се установява по безспорен и категоричен начин, че процесната годишна данъчна декларация за дружеството „РИА СТРОЙ“ ООД с ЕИК 101683589 за финансовата 2020г., е подадена на 30.07.2021г с вх. 0100И0483019/30.07.2021., т.е със закъснение от около 1 месец.

С установеното неподаване в законовия срок на годишната данъчна декларация е осъществен от обективна страна съставът на твърдяното административно нарушение, тъй като този вид нарушения спадат към групата на т. нар. "формални нарушения" (такива на просто извършване), при които фактическият им състав не съдържа като елемент

настъпването на допълнителни общественоопасни последици – достатъчно е изтичането на определен срок за извършването на предписаното от закона действие, за да се реализира съставът на нарушението. Представляващият дружеството е следвало да организира подаването на годишна данъчна декларация в посочения в чл. 92, ал.2 от ЗКПО срок –в случая до 30.06.2021г.) и да не допусне извършването на нарушение по чл.261 ЗКПО, като с неспазването на този срок е осъществено нарушението, без да се изисква настъпването на друг допълнителен вредоносен резултат.

Чрез създаването на санкционните разпоредби на чл.261, ал.1 и чл.264, ал.1 ЗКПО, законодателят по изричен начин е регламентирал, че за неподаване в срок на годишна данъчна декларация по чл.92, ал. 1 ЗКПО, може да се наложи, както имуществена санкция на дружеството, така и глоба на неговия управител.

Изтичането валидността на електронния подпис на лицето, упълномощено от управителя да подава съответните ГДД не може да бъде прието като обстоятелство, което да обуслови отпадането на административнонаказателната отговорност на управителя на дружеството, предвид това, че е контролът за спазването на действащата на територията на страната нормативна уредба при извършването от дружеството търговска дейност е включено в неговите задължения. Ето защо жалбоподателят не може да черпи благоприятни последици от неосъществяването на посочения контрол, който е част от дейността по управление дейността на търговското дружество.

В случая е неприложима разпоредбата на чл. 92, ал. 4 от ЗКПО /в сила от 01.01.2018 г. / съгласно, която - годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството. С посочената нова редакция отпада задължението за подаване на годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 ЗКПО за данъчен период, през който данъчно задълженото лице не е извършвало дейност по смисъла на Закона за счетоводството. Тук следва да се посочи, че в § 1, т. 30 от Закона за счетоводството е дадено легално определение на понятието "Предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период", това са предприятия, за които едновременно са налице следните условия: през отчетния период не са извършвали сделки по чл. 1, ал. 1 от Търговския закон; през отчетния период не са възникнали условия да бъде признат приход съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти; не са осъществявали дейност, свързана с инвестиции, производство и/или продажба; не са осъществявали покупка на стоки и услуги с цел получаване на доходи и печалби. В конкретния случай тези предпоставки не са налице по отношение на дружеството. Видно от заявеното от подадената декларация дружеството е осъществявало дейност, като е генерирало загуби в размер на 1425.00 лева, поради което за него не е било отпаднало задължението за подаване на декларация по чл. 92, ал. 1 ЗКПО.

Наложената на основание чл. 264, ал. 1 ЗКПО глоба е индивидуализирана от наказващия орган в минимално установения от закона размер от 200 лв, при отчитане на предвидените в чл. 27, ал.1 и ал.2 ЗАНН критерии, като същата съответства на характера на извършеното нарушение и би постигнала визираните в ЗАНН цели.

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – а именно такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид .

По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, процесното нарушение е такова формално такова . Същото е довършено с факта на неизпълнение на предвидените в ЗКПО задължения на физическите и юридическите лица, без законът да

поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение самото застрашаване на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Действително приложението на чл. 28 ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай, неизпълненото задължение от страна на жалбоподателя е засегнало държавна политика по проследяване приходите и разходите на юридически лица, във връзка с евентуално дължим корпоративен данък, формиращ солидна част от републиканския бюджет. По тази причина и предвид констатираното закъснение от около 1 месец, както и че декларацията е подадена след получена покана от органа по приходите, обществената опасност е с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

Изложените съображения обуславят извод, че не са налице основания за изменение или отмяна на атакуваното наказателно постановление. Ето защо депозираната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна, а атакуваното с нея наказателно постановление да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Така мотивиран Районен съд- Б., НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 608835-F622549/29.10.2021г., издадено от К. Д. Ян. – директор офис Б. при ТД на НАП София, с което на Т. Т. Т. в качеството му на управител на „РИА СТРОЙ“ ООД с ЕИК 101683589 с адрес гр. Б., ул. „Трети март“ № 50 на основание чл.264, ал.1 ЗКПО е наложена "глоба" в размер на 200лв. /двеста лева/ за нарушение на чл.92, ал.2 ЗКПО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Б., в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните

Съдия при Районен съд – Б.: _____